

Naš tedenik

Kronika

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Poštni urad: 9020 Celovec — Verlagspostamt: 9020 Klagenfurt

Izhaja v Celovcu — Erscheinungsort Klagenfurt

LETO XVI / STEVILKA 5

CELOVEC, DNE 3. FEBRUARJA 1966

CENA 2.— ŠILINGA

Zborovanje Narodnega sveta koroških Slovencev

V četrtek, dne 27. januarja 1966, so se zbrali naši zaupniki na dobro obiskanem zborovanju v Celovcu. Državnozborske volitve, ki bodo v Avstriji 6. marca, so tudi za koroške Slovence zelo pomembne. Zato je samo ob sebi umevno, da je o tem vprašanju razpravljalo že 13. januarja osrednji odbor Narodnega sveta ter zavzel po temeljiti presoji položaja glede našega zadržanja pri volitvah jasno stališče. Dejstvo je, da je izdala komunistična partija Avstrije za svoje volilce navodilo, naj podprejo pri državnozborskih volitvah socialistično stranko Avstrije. Za politično organizacijo, ki se zavzema za ureditev javnega življenja na podlagi krščanskih načel, odločitev v tem slučaju ni težka. Zato je prišlo na odborovi seji 13. januarja 1966 do sklepa, da bo priporočil Narodni svet slovenskim volilcem Avstrijsko ljudsko stranko, ki ji načeluje zvezni kancler dr. Josef Klaus, predstavnik krščanske demokracije v Avstriji.

Na odborovi seji pa je bilo tudi sklenjeno, da skliče vodstvo v zvezi z državnozborskimi volitvami v Celovcu zaupnike iz vseh občin dvojezičnega ozemlja. Na podlagi tega sklepa se je sestel pretekli četrtek zbor zaupnikov Narodnega sveta koroških Slovencev.

Koroški Slovenci in državnozborske volitve

Po pozdravu vsem zaupnikom je spregovoril predsednik Narodnega sveta dr. Valentin Inzko. V okviru svojih izvajanj »Koroški Slovenci in državnozborske volitve« je med drugim dejal:

»Obe koalicijski stranki sta se sprli jeseni l. 1965 zaradi državnega proračuna. Ob dobri volji obeh koalicijskih partnerjev ÖVP in SPÖ bi bilo vsekakor možno premostiti težave, ki so se pojavile pri pogajanjih za državni proračun. Vzroki, zakaj do tega sporazuma ni prišlo, so globlji. Treba je videti, da se mora socialistična stranka že nad 20 let zadovoljiti v vladi in parlamentu z vlogo druge vladne stranke v Avstriji. Zato se skuša na vsak način povzpeti do prve vladne stranke v državi in četudi s pomočjo komunističnih glasov. Izgledi, da si pribori ob tej podpori mesto zveznega kanclerja, so tokrat za socialistično stranko vsekakor dani.

Dvajsetletna stalna odgovornost prve vladne stranke za osebno, politično in gospodarsko svobodo v Avstriji, je od pripadnikov in predstavnikov te stranke zahtevala največjih naporov. Tudi v tem je eden vzrokov, da je stranka danes na znotraj oslabljena. Videti pa je treba tudi, da stoji Avstrija gospodarsko gledano na odločilni prelomnici. To področje ne prenese nobenega zavlačevanja. Dejstvo, da vstop v EFTA za Avstrijo ni prinesel zadovoljive rešitve ter se je doslej avstrijska vlada skoro brezuspešno potegovala za sodelovanje v Evropski gospodarski skupnosti, kaže, da bodo potrebni na gospodarskem področju odločni ukrepi. Zato stremi ÖVP po absolutni večini v državi. Saj zavisi od tega tudi uspešnost njenega gospodarskega programa, ki naj zagotovi Avstriji tudi v bodoče uspešen gospodarski razvoj, avstrijskim državljanom pa gospodarsko varnost in blagostanje, kot smo ga bili deležni v Avstriji v preteklih letih.

Z dosego vsaj navadne večine pri državnozborskih volitvah bi skušala SPÖ preurediti in preusmeriti celotno avstrijsko gospodarstvo s še večjim sodelovanjem z vzhodnimi državami, kar bi tudi politično ne ostalo brez posledic.

Iz svetovnonazornega razloga za Ljudsko stranko

Koroški Slovenci nismo le zgolj iz gospodarskih in političnih razlogov pri državnozborskih volitvah na strani Avstrijske ljudske stranke, ki zagovarja dosledno in gospodarsko svobodo, temveč predvsem zato, ker so zagovorniki krščanskih načel v javnem življenju stali v preteklih 20 letih prav v vrstah Avstrijske ljudske stranke. Vsi zvezni kanclerji Druge republike, prav tako tudi vsi prosvetni ministri ter drugi vidni predstavniki javnega življenja so bili kot pripadniki ljudske stranke odločni katoličani. S svojim zadržanjem in ukrepi so bistveno prispevali k temu, da je ostala Avstrija svobodna država izven železnega zastora, ki je ločil nedavno še svobodni svet od nesvobodnega sveta na vzhodu. Svoje moči so črpali iz osnov krščanstva ter odgovornosti pred vestjo in Bogom.

Priznamo pa, da je šibka stran ÖVP prav v tem, da pridobivajo v stranki vedno bolj na vplivu osebe, ki zagovarjajo posplošenje strankinega programa. Pogrešamo ne samo v programu Ljudske stranke, temveč tudi od predstavnikov ÖVP jasne načelne izjave glede svetovnonazorne opredelitve stranke. Vemo, da ÖVP ni izrazilo krščansko-demokratska stranka, vendar je nevtralnno zadržanje v načelnih zadevah za vsako stranko skrajno nevarno. To velja tudi glede stališča, ki ga zavzema ÖVP v tej volilni borbi do FPÖ. Mnenja smo, da bi morala ÖVP odločno izjaviti, da vidi sicer možnost za vključitev FPÖ v vladno koalicijo, vendar samo v slučaju velike koalicije, ki bi zajela Ljudsko stranko, socialistično stranko ter stranko svobodnjakov. Nikoli pa bi ÖVP ne smela iti v koalicijo samo s FPÖ. To stališče bi morala pred svojimi volilci odkrito zagovarjati. Avstriji ne grozi nevarnost le s strani komunizma, temveč tudi po zagovornikih skrajnega nemškega nacionalizma. Ne samo komunistično nevarnost in grozodejstva izza poveljnih let imajo Avstriji še živo pred očmi, temveč tudi trpljenje v taboriščih ter izdajo Avstrije po nacional socialistih leta 1938.

To izpovemo, ker soodgovarjamo za to, kar bo 6. marcu sledilo. Tu pa je treba jasnosti. To volilci upravičeno pričakujejo. Naravna koalicijska tudi za bodoče je ob ponovni zmagi Ljudske stranke koalicijska ÖVP—SPÖ. Da na način, ki bo državni politiki najbolj odgovarjal, je jasno. To je stvar razgovorov po volitvah! Izjave, da se ÖVP pred volitvami noče vezati, ne prepričajo. Preveč je na tehnici! Tega se volilci zavedajo ter hočejo vedeti, pri čem da so.

Klaus ali Pittermann

Ob tej izbiri je naša odločitev na strani Klause. Še živo so nam v spominu besede, ki jih je spregovoril pred Slovenci v Celovcu. Mož s tako širokim gledanjem uživa naše vsestransko zaupanje. »Klaus garantira«, je dejal dr. Inzko, »Slovincem naklonjeno poli-

tiko, nadaljnji uspešni razvoj naše države na vseh področjih javnega življenja v skladu s tem, kar naša država resnično zmore. Ob upoštevanju tega, kje ideološko stojimo, je dr. Klaus za odprtost ne le do Zapada, temveč tudi do Vzhoda. Njegov evropski politični koncept je našel pozitiven odmev v vseh evropskih državah. V njem vidimo upoštevana vsa tista načela, ki morejo zagotoviti tudi manjšinam v sklopu velike družine evropskih narodov resnično enakopravnost.«

Beseda naših zaupnikov

Po izvajanjih dr. Inzka se je razvila živahna diskusija. Iz razgovorov je bilo razvideti, da stojijo zaupniki v vsakem oziru za odločitvijo odbora NSKS. Pač pa je bilo povedano, da koroška ÖVP še zdavnaj ni uredila svojega odnosa do koroških Slovencev. Odlikovanje dr. Steinacherja ob navzočnosti visokih predstavnikov ÖVP v Velikovcu vsekakor ne ustvarja zaupanja, temveč povzroča novo nezaupanje, kar gotovo ne more biti v interesu Ljudske stranke. Smo za spravo med Nemci in Slovenci, vendar zaenkrat s strani, ki ji pripada dr. Steinacher, nismo še doživeli kakega koraka za mirno sožitje obeh narodov v deželi. Na Ljudski stranki je, da se trudi za odstranitev predsodkov, ki jih med Slovenci do ÖVP ne manjka.

Prikazani pa so bili v diskusiji tudi vsi pozitivni ukrepi predstavnikov Ljudske stranke v preteklih letih. Posebno na agrarnem področju se je ÖVP z uspehom trudila za izboljšanje življenjskih prilik kmečkega prebivalstva. A tudi v ostalem je bil v državi v zadnjih dvajsetih letih napredek tak, da si ne želimo kaj drugega, kot izgraditev doseženih uspehov na podlagi preudarne notranje in zunanje politike. Njen zagovornik je kancler dr. Klaus, ki ga bomo podprli 6. marca pri volitvah tudi koroški Slovenci.

Politično delo v prihodnjih mesecih

V drugem delu političnega zborovanja je nakazal tajnik Narodnega sveta dr. Reginald Vospernik na naloge, ki nas čakajo v prihodnjih tednih in mesecih na terenu. Vprašanja organizatornega značaja morajo biti slej ko prej v ospredju vseh naših prizadevanj. Dr. Vospernik je dejal:

»Rešitev narodnostnega vprašanja na Koroškem je danes v veliki meri in bo v bodočnosti še v večji meri odvisna od naše strnjene organizacijske dejavnosti. Od leta 1848 naprej, torej od tistega leta, ki je obetalo Slovincem in ostalim slovenskim narodom v avstro-ogrski monarhiji pomlad in jo deloma tudi prineslo, smo Slovenci svoje dosege na narodno-političnem in kulturnem področju vedno spet izbojevali v organiziranem delu. Razna društva so gojila ljubezen do domačega jezika in to toplo ljubezen tudi dajala naprej otrokom, vnukom, somišljenikom. Tako je rasel iz tega skupnega dela in skupnega napora rod, ki je prestal viharje plebiscitne dobe in groze preteklih dni druge svetovne vojne. Zavest povezanosti v interesni skupnosti političnega ali kulturnega značaja je ogrevala in dajala pogum za zadržanje in delo v najtežjih okoliščinah.«

Po smernicah, ki so jih izdelali zaupniki na zborovanju, bomo skušali napraviti v prihodnjih mesecih tudi organizatorno korak naprej.

Hanoi se je odločil za vojno

Mir zašel v slepo ulico — Zopet bombardiranje Severnega Vietnama

Mirovna ofenziva se je ponesrečila. Od ponedeljka zjutraj bombardirajo ameriška letala zopet Severni Vietnam. Ameriški predsednik Johnson je v svoji radijski in televizijski oddaji sporočil ameriškemu ljudstvu, da so se Združene države Amerike ponovno odločile nadaljevati vojno v Vietnamu, ker so se vsa mirovna prizadevanja v tej smeri razbila.

Skoro ves svet je podprl mirovno ofenzivo Združenih ameriških držav, je izjavil v teh oddajah predsednik Johnson. Samo dve vladi sta bili proti temu mirovnemu pozivu: vladi Severnega Vietnama in rdeče Kitajske. Njegova dolžnost kot vrhovni poveljnik vseh oboroženih sil Združenih ameriških držav je, sedaj poskrbeti, da ne bi bile izgube zaveznikov in Amerikancev s čakanjem še večje. Po 37 dneh odmora je bilo dana povelje za nov napad proti Severnemu Vietnamu.

Tako je govoril Johnson po radiu in televiziji

»V teh 37 dneh so bila prizadevanja za mir naših zaveznikov odklonjena. Pomoč nevtralnih dežel v tej stvari ni imela uspeha. Tudi vlade vzhodne Evrope niso nič odgovorile na naša mirovna posredovanja. Brez odgovora je ostal tudi poziv Vatikana. Naš poskus, po privatni poti priti do pogovorov, je ostal brez haska. Vsa ta dejstva so naletela v Hanoi na gluha ušesa. Severni Vietnam vztraja pri napadu in zahteva, da Južni Vietnam položi orožje pred komunizmom. Jasno je, da ta re-

šim ni pripravljen se pogajati, ni pripravljen, da bi sklenil mir.

V 37 dneh, celo med mirovnim odmorom, so komunisti nadaljevali s svojim nasiljem proti prebivalstvu Južnega Vietnama, proti tamkajšnji vladi proti južnovietnamskim in proti našim vojnim silam.

Ne obžalujemo, da smo privolili v prenehanje letalskih napadov. Mnogi so mnenja, da bi bilo za mirovno ofenzivo dovolj deset dni; drugi menijo zopet, da bi bilo za pripravo pogovorov dovolj dvajset dni. Mi pa smo pač naše čakanje podvojili. Svet je danes natančno poučen, kdo je za napad in kdo za mir.«

Ob koncu svojega govora je Johnson povedal, da novi letalski napadi na Severni Vietnam ne bodo vplivali na ameriška prizadevanja za miroljubno rešitev.

Dva mrtva pri rudarskih demonstracijah

Zaradi ukrepa opustitve belgijskega premogovnika v Zwartbergu pri Hasseltu v Belgiji je prišlo v torek do hudih izgredov med rudarji in policijo. Rudarji so metali polena v policaje, nakar so ti pričeli streljati. Pri tem sta bila dva rudarja smrtno zadeta.

Slika dr. Klause

Danes smo priložili delni nakladi te številke »Našega tednika« sliko kanclerja dr. Josefa Klause.

Prešernov dan — slovenski kulturni praznik

Dne 8. februarja leta 1849, malo pred osmo uro zjutraj, je v Kranju zatisnil svoje oči doktor France Prešeren.

V njegovih pesniških stvaritvah je naš jezik dosegel svoj vrh in z njim smo Slovenci ujeli evropski korak. Kar je Prešeren izročil Slovincem, je raslo iz domačega pesniškega izročila in ostalo domače v jeziku, obliki in v duhu. Pri tem pa je bila ta poezija klasično dognana in na ravni najboljše evropske, po idejah v prvih naprednih vrstah in zato napovedovalka revolucionarne preobrazbe, ki je prav v njegovem času zajemala Evropo in se dotaknila 1848. leta tudi naših slovenskih krajev.

To je bil pravi zaklad poezije in naprednih pobud, pri katerem so dobivali oporo pesniki, pisatelji in politični voditelji za nadaljevanje slovenskega kulturnega dela in za boj zoper domače in tuje zaviralne sile, ki so stale na poti kulturni, politični in socialni osamosvojitvi slovenskega naroda.

Tudi mi koroški Slovenci se s posebno ljubeznijo in spoštovanjem pridružujemo počastitvi slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne, 8. februarja 1966.

France Prešeren v češki literaturi

Slovenski rojak, v Pragi živeči in v tamkajšnji največji knjižnici zaposleni Oton Berkopec, je že dolga leta posrednik slovenske literature med Čehi in tudi češke med Slovenci. Zato je prav on lahko dodal pomemben prispevek k „prešernianu“, ko je napisal razpravo o Prešernu v češki literaturi.

To njegovo razpravo je pod naslovom „France Prešeren v češki literaturi“ izdalo Društvo bibliotekarjev Slovenije v posebni publikaciji, za katero je sicer imel skrb France Dobrovoljc.

V njej je Oton Berkopec zbral vse podatke o prevodih Prešerna v češčino in o vsem, kar je bilo o našem pesniškem geniju v češčini napisanega. Vse tako zbrano gradivo o Prešernu v češki literaturi pa je avtor tudi kritično ocenil in skušal raziskati vzroke, zakaj je Prešeren med Čehi pravzaprav tako slabo predstavljen. Dodal je tudi vso podrobno bibliografijo in tako ne samo prispeval pomemben delež k proučevanju odmeva Prešernovih pesmi med Čehi, temveč tudi opozoril na to, kako malo je bilo doslej storjenega za boljše poznavanje Prešerna med češkim ljudstvom.

Oton Berkopec začne svojo razpravo s češkim buditeljem Františkom Čelakovským, ki je prvi prevajal Prešerna v češčino. Prav o njem so slovenski prešernoslovci tudi največ pisali. Vendar pa je ostalo nepojasnjeno, kaj je bil vzrok za to zanimanje Čelakovskega. Čelakovskega prevodi so prišli v čitanke in izbore svetovne poezije, tako da je bil Prešeren prav po zaslugi Čelakovskega stavljen ob bok Mickiewiczu, Puškinu in drugim velikim svetovne literature in da so tako Prešerna spoznavale cele generacije čeških bralcev. Vendar pa so Prešernovi sodobniki razmeroma malo pisali o Prešernu, kar pa je bila deloma krivda Slovencev samih in razmere pri nas. Šele okoli leta 1860 so lahko češki bralci kaj več zvedeli o Prešernu. Po izdaji Prešernovih pesmi leta 1866 je Jan Helcelet, intimni prijatelj Božene Nemcove, prevedel vsega Prešerna, vendar pa je prevod ostal v rokopisu. Prav tako je ostal v rokopisu prevod meznanega češkega prevajalca, ki ga hrani ljubljanska univerzitetna knjižnica.

Prešerna so v naslednjih letih prevajali

še drugi češki pesniki in prevajalci, vendar z manjšim uspehom. Zanimanje za Prešerna je doseglo med Čehi svoj vrh okoli leta 1880, nato pa je precej popustilo. Vsaj dokler ni začel Prešerna prevajati preizkušeni prevajalec poezije Jaromir Bořecký. Obširne naloge, ki si jo je zastavil, pa tudi ta prevajalec ni dovršil. Prevredel je vsega skupaj sedemindvajset pesmi, vendar pa tudi med temi prevodi niso vsi najboljše.

S prvo svetovno vojno je seveda vsako večje delo na tem področju utihnilo. Pa tudi v času med obema svetovnjima vojnama je bilo presenetljivo malo dobrih prevodov Prešernovih pesmi. Zanimivo je, da se niti eden od pomembnejših čeških pesnikov ali prevajalcev poezije ni lotil prevajanja Prešerna v češčino. Šele sedaj, zlasti čez nekaj let, se množe glasovi čeških prijateljev slovenske literature, ki opozarjajo na potrebo po prevodu in knjižni izdaji Prešernovih pesmi. V zadnjem času se je tega dela lotil Josef Hirschal, pesnik in eden najboljših čeških prevajalcev. Njegovi dosedanji prevodi Prešerna sodijo med najlepše pesnitve Prešerna v češčino in obetajo, da bo Hirschal napravil tisto, kar so prejšnje generacije zamudile.

Oton Berkopec na koncu ugotavlja, da je bilo zanimanje za Prešerna med Čehi neprimerno večje, kot pa med drugimi slovanskimi narodi, vendar pa ni obrodilo v pogledu prevajanja takih uspehov, kot bi glede na zanimanje pričakovali. Vzrok je v dejstvu, da razen morda Čelakovskega, noben pomembnejši prevajalec Prešerna v češčino ni dovolj obvladal slovenščine in da pomeni prevajanje Prešerna zaradi posebnosti slovenščine, zlasti naglasa, za češke prevajalce težko nalogo.

Razprava Otona Berkopca je seveda v prvi vrsti močno pomembna za vse proučevalce Prešerna in prevajanja njegovih pesmi. Zlasti bibliografija je dragocena. Pomembna pa je tudi zaradi tega, ker opozarja na napake, ki smo jih prav pri razširjanju Prešernove umetnosti med drugimi narodi napravili sami. Končno bo dala Berkopčeva razprava tudi kako novo pobudo za nadaljnje prevajanje Prešernovih pesmi.

Prešernu v grob

Nedosegljivi mojster pesmi lepe,
ki spiš tam na Gorenjskem v svojem
Kranju,
odpusti, če te motim v sladkem spanju.
A snemi vsaj za hip smrtne oklepe

in sezi spet v zakladnico prelepo
ter pesmi svojih vrzi nam prgišče,
da našel bo, kdor duše hrano išče,
kaj sladkega in ne le puhlo repo.

So pesmi, ki cveto v današnji dobi,
plevelu bolj podobne kakor roži,
ker ni več pesnikov, kot se spodobi.

Prej ko spet ležeš v grob, jim ti razloži,
kako se poje, ter glasno zatrobil:
Če pesniti ne znaš, pero odloži!

Lado Premru

Prešernov spomenik v Ljubljani

LIKOVNA UMETNOST:

Slikar Herbert Boeckl — umrl

Po dolgem, težkem trpljenju je pred kratkim v dunajskem Rudolfinerhausu umrl v 72. letu starosti znani avstrijski slikar in bivši rektor Akademije za upodabljanje umetnost prof. Herbert Boeckl.

Umetnik Herbert Boeckl, ki je veljal za eno izmed najpomembnejših osebnosti avstrijskega umetniškega življenja, se je rodil 3. junija 1894 v Celovcu. Po maturi je nadaljeval svoje študije na Dunajski tehnični

Prof. Herbert Boeckl je zapustil bogato umetniško žetev. Prehodil je umetniško pot od tihoožitja preko portretov do nabožnega slikarstva, tako da se je posvetil skoro vsem področjem te umetnosti.

Slikar prof. Herbert Boeckl je bil v letih 1962-63 rektor Dunajske akademije za upodabljanje umetnosti in leta 1965 vodja mojstrske šole za prirodne študije. Leta 1964 je že drugič po vojni zastopal Av-

O binkoštih 1. 1964 je slavil koroški slikar prof. Herbert Boeckl na Dunaju svojo 70-letnico rojstva. Leto 1964 je bilo za umetnika usode polno leto. Na beneškem bienalu je moral nenadoma nadomestiti s svojimi deli umetnika Leherba. Ob priliki svojega jubileja je prejel mnogo odlikovanj. Jeseni istega leta ga je zadela kap, od katere se ni več opomogel.

wisoki šoli, in sicer je hotel postati arhitekt, vendar ga je ta stroka zmerom manj zanimala in kmalu je presedlal k slikarstvu in kiparstvu. Za njegovo umetniško dejanje in nehanje so bila odločilnega pomena daljša bivanja v Berlinu, Parizu, Siciliji, Londonu in Španiji.

strijo s svojo kolektivno razstavo na beneškem bienalu. Isto leto je bilo njegovo delo razstavljeno v Dunajskem muzeju 20. stoletja. Leta 1964 je bil prof. Herbert Boeckl odlikovan z avstrijsko kolajno za znanost in umetnost in častnim prstanom mesta Dunaja.

Razstava v Deželni galeriji

V Deželni galeriji sta odprti dve izredni likovni razstavi in sicer »risbe« last Galerije in »medalje Elfriede Rohr in Petra Pucha«. Pri risbah najdemo dva lista pravkar umrlega koroškega slikarja Herberta Boeckla, katerih je pač tisoče takih zapustil. Dva razstavljena akta segata nazaj v dobo tridesetih let, v čas, ko je Boeckl delal še v »anatomiji«.

Na razstavi vidimo tudi dela Felixa Esterla, prijatelja Herberta Boeckla, ki je v začetku študiral tudi arhitekturo, kar je lepo vidno pri njegovih risbah z jasno prostorno razdelitvijo; pokrajina in portret kažeta to prav lepo, medtem ko lahko smatramo tihoožitje bolj kot priložnostno delo. Tudi Maximilian Florian, Maria Lassnig in Stefan Pichler razstavljajo, a pri njih opazimo močan vpliv Boeckla. Florianovi akti so izredno plastični, to se vidi posebno v »Sedečem aktu«. Maria Lassnig je v svojem »Igralcu kart« lepo prikazala tudi psihološko stran.

Prav tako strasten risar kakor Boeckl, je bil tudi Anton Kolig, od katerega vidimo »štiri moške akte« iz leta 1919. Dočim Kolig ljubi virtuosno-baročne okrajšave polne teatralnosti, je bil Franz Wigele bolj

opisovalec mirnega, idiličnega življenja. Z veliko nežnostjo oblikuje »dva ženska akta«, poleg tega vidimo tudi kompozicijo »Zilanke«, pri kateri je uporabil slikar tudi barve.

Razstavljajo še umetniki: L. H. Jungnickel je zastopan z dvema živalskima risbama, Karl Bauer kaže prav živahno narisano pokrajino in Egon Wucherer tihoožitje s sadeži, Georg Pevetz razstavlja risbe iz prejšnjih dvajsetih let, in sicer lastni portret in en akt.

Prireditelj razstave »Deželna galerija« je storila prav, ko je razstavila prvič medalje obeh Korošcev Elfriede Rohrer in Petra Pucha. Oba sta obiskovala strokovno šolo za graviranje v Borovljah in potem mojstrsko šolo profesorja Welza na Dunajski akademiji. Elfriede Rohrer razstavlja medaljne portrete, n. pr. z dvornim svetnikom Wallackom, ali eno prav posrečeno s profesorjem Welzom, kakor tudi dela kot »Koruza« ali »Sedeča figura«, iz serpentina. Peter Puch uporablja kubične oblike, kakor n. pr. pri »Igralcu kitare«, ali »Vrču«, medtem ko sta se mu močno posrečila dva akta.

„Orfej v podzemlju“ v celovškem Mestnem gledališču

V celovškem Mestnem gledališču uprizarjajo »Orfej v podzemlju« francoskega komponista Jeana Jaqua Offenbacha. Danes je opereta stara že 108 let in pri glasbenem občinstvu še zmerom močno priljubljena. Vobče je bil Offenbach eden izmed redkih kompozitov, ki je na poprišču lahke glasbe ustvarjal dela trajne vrednosti.

Režiserju Franzu Gödu se je posrečilo z dobrimi šalami zbuditi pri poslušalcih zanimanje za dogajanje na odru, pri čemer so mu pomagali umetnik Werner Lössl s svojimi posrečenimi slikami, dalje Anny Arnold z izrednimi kostumi in Aleksander Meissner z dobrim baletom. Dirigent Hanspeter Gmür pa je s svojim vodstvom orkestru vtil ognja, tako da zasluži predstava pohvalo.

Na sliki vidimo dva glavna igralca operete »Orfej v podzemlju«, na desni Theo Knapp kot Jupiter in na levi Mario Dossi kot Pluton.

Anonymus ‚LSR‘ gab falsches Zeugnis

In der »Südost-Tagespost« vom 5. Dezember 1965 erschien unter der Überschrift »Seminare« der Bericht eines »LSR« über eine von der »Österreichischen Liga für Menschenrechte« am 23. und 24. Oktober 1965 im Pfarrheim von St. Kanzian am Klopeinersee veranstaltete Arbeitstagung prominenter Sprecher aller anderssprachigen Volksgruppen in Österreich. Ein objektiver Bericht hierüber erschien u. a. im Organ der ÖVP, dem »Volksblatt«, am 28. Okt. 1965 (Seite 5).

Unter dem Vorwand, der SPÖ eines auszuweichen, wird in der »Südost-Tagespost« gegen die slowenischen Landsleute in Kärnten polemisiert. Ähnliches tat ein Anonymus, nur unter umgekehrten Vorzeichen (Polemik gegen die burgenländischen Kroaten) am 4. Dezember im sozialistischen Landesorgan »Burgenländische Freiheit«. In beiden Fällen wurde versucht, uneingeweihte Leser irrezuführen und auf dem Rücken österreichischer Volksgruppen den Wahlkampf mitzubeginnen. Hier einige Auszüge aus dem erwähnten Artikel »Südost-Tagespost« — Artikel »Seminare« und die Antwort darauf.

1. »Ein, durch keinerlei wissenschaftlich erarbeitetes Grundlagenmaterial untermauertes Geplauder« bezeichnet der Herr »LSR« die Tagung der »Österreichischen Liga für Menschenrechte« über das Thema »Österreich und seine anderssprachigen Volksgruppen«. Meint der Schreiber der »Südost-Tagespost« damit, daß die Gleichberechtigung der Völker — Grundgedanke der Tagung — keinerlei wissenschaftliche Grundlage hat? Dann muß man aus seinen Worten die Folgerung ziehen, daß nur die nazistische Rassenlehre eine wissenschaftliche Grundlage hat... Oder will der Schreiber den Referenten und besonders dem Hauptreferenten Prof. Dr. Karl Lügmayr — ein angesehener ÖVP-Politiker und über die Grenzen Österreichs bekannter Wissenschaftler — jede wissenschaftliche Grundlage abschreiben?

2. »Das bekannte Ammenmärchen von der Minderheitenbrücke als Direkt-Route zu Duldsamkeit, Humanität und Völkerverständnis«.

Wo man keine Gleichberechtigung der Völker anerkennen will, da braucht man auch keine Brücke der Verständigung. Die gewaltsame Besetzung und Ausrottung anderer Völker ersetzt jede Brücke. Dachau, Auschwitz, Mauthausen und viele andere berühmte Namen sprechen mit genug »Grundlagematerial« davon...

3. »In einer Epoche der brutalsten Ausmerzung fast aller deutschsprachigen Minderheiten Europas...« Wenn der Schreiber dieser Worte ein ehrlicher Mensch ist und nicht bewußt lügt, möge er folgenden Vorschlag unterstützen: Eine gemischte Kommission soll an Ort und stelle alle Rechte und Vorteile der Südtiroler und der Kärntner Slowenen überprüfen, vergleichen und den Kärntner Slowenen dazugeben oder wegnehmen, was die Südtiroler mehr beziehungsweise weniger haben, von anderen deutschsprachigen Minderheiten, etwa in Dänemark und Belgien, ganz zu schweigen.

4. »Das Unikum chauvinistischer Führer der Kärntner Slowenen: während jede andere Minderheit bestrebt ist, ihr zahlenmäßige Stärke zu beweisen, bemühen sie sich, die ihre ängstlich zu verbergen.« Als es darum ging, das slowenische Volk in Kärnten auszurotten, wußten die nazistischen Horden ganz genau um die zahlenmäßige Stärke der Slowenen. Photokopien diesbezüglicher Dokumente sprechen klar davon. — Als es darum ging, die Karawankengrenze zu retten, die durch den verbrecherischen Krieg Hitlers in Gefahr geraten war, wußte man ganz genau um die zahlenmäßige Stärke der slowenischen Volksgruppe und wo die zweisprachigen Schulen einzuführen waren, um sie als vorbildliche Wiedergutmachung den Großmächten bei den Friedensverhandlungen zu servieren. Aber nur bis die Gefahr vorüber war! Dann konnte man es sich erlauben, eine Hetzkampagne gegen diese »vorbildliche Lösung« zu inszenieren, bis der Pflichtbruch der zweisprachigen Schulen abgeschafft wurde. Nun fühlen sich manche Reste der Vergangenheit genug stark, um ihre Intrigen gegen die slowenische Volksgruppe fortzusetzen. Sie verlangen eine Minderheitenfeststellung in der traurigen Gewißheit, daß nach all dem, was die Kärntner Slowenen schon mitmachen mußten, viele von ihnen es nicht mehr wa-

gen würden, sich öffentlich oder geheim als Slowenen zu bekennen. Und wenn das noch nicht ausreichen sollte, können noch immer — wie bei jeder Volkszählung in Kärnten — Drohungen, Beschimpfungen und Verfälschungen dazukommen.

Noch eine Frage. Wer ist »Cauvinist«? Die Führer der Kärntner Slowenen, die die Existenz ihres Volkes verteidigen, oder die Männer vom Zuschnitt des Schreibers in der »Südost-Tagespost«?

5. »Eine einmalige Minderheitenfeststellung reicht gar nicht aus.«

Da sieht der Pferdefuß hervor. Hier hat der Wöhr das Schaffell verloren. Was die erste Minderheitenfeststellung nur anfangen könnte, nämlich die Deziemierung der Volksgruppe und die darauf folgende Kürzung ihrer bescheidenen Rechte, das sollen weitere Minderheitenfeststellungen fortsetzen, bis der Völkermord vollendet ist! Und diesen verbrecherischen Unsinn nennt man noch ein demokratisches Vorgehen! Aber der Schreiber und seine Kreise wissen genau, daß »auch der inhaltloseste Slogan sich im Denken der Menschen festsetzt, wenn er nur oft genug wiederholt wird.«

6. »Das jährliche Betteln um die eigene Sprache« ist für die Kärntner Slowenen, leider, eine bittere Tatsache, eben weil man die Sprache eines der beiden Völker in Südkärnten nur als »Freigegegenstand« betrachtet. Heißt das noch Gleichberechtigung? Der genug strapazierte Begriff vom Elternrecht gilt nur, damit die slowenischen Eltern gezwungen werden, um ein paar Überstunden slowenischen Unterrichts betteln zu müssen, wenn sie nicht wollen, daß ihr Kind amtlich als rein deutschsprachiges gezählt werde, obwohl es vielleicht noch kein deutsches Wort kann...

Um wieder zum Thema »der brutalsten Ausmerzung deutschsprachiger Minderheiten« zurückzukommen, mache ich der »Südost-Tagespost« und ihrem Mitarbeiter »LSR« einen zweiten Vorschlag: Sie sollen die italienische Regierung ersuchen, Italien möge die Lage der Südtiroler so weit verbessern, daß sie nach einem totalen italienischen Unterricht auch die Möglichkeit haben, ihre Kinder zu einer Überstunde der deutschen Sprache als »Frei-

gegenstand« nach Muster des slowenischen Unterrichtes in Kärnten anmelden zu dürfen. Vielleicht werden die Südtiroler für diese Unterstützung dankbar sein...

7. »Es gibt angebliche gemischtsprachige Gemeinden in Kärnten, in denen seit Jahren kein einziges Kind Slowenischunterricht nimmt.«

Das ist eben »das Unikum« in Kärnten. Das ist die sogenannte vorbildliche Behandlung der Kärntner Slowenen, daß slowenische Eltern es nicht wagen, ihre Kinder zum slowenischen Unterricht anzumelden. Wenn man die Gründe dafür mit unzähligen Beweisen aufzählen möchte, reichte es für ein ganzes Buch!

Ein zweites »Unikum« in Kärnten ist, daß während hier die zweisprachigen Schulen (für welche Österreich eine moralische Verpflichtung hatte, weil sie als Zeichen einer gerechten Lösung der Minderheitenfrage im Schulwesen den Großmächten dargestellt wurden) in einer gesetzwidrigen Form abgeschafft wurden, Slowenen in seinen Gebieten, wo viel kleinere italienische und ungarische Volksgruppen leben, freiwillig zweisprachige Schulen für alle Bewohner des zweisprachigen Gebietes einführte, um die Minderheit vor jedem Nachteil zu schützen.

Für die ungerechte Abschaffung der zweisprachigen Schulen in Kärnten war das Prinzip der Abmeldung gut genug. Wenn man nun bei diesem Prinzip als Kompromiß bleiben möchte, bedeutet das selbe Prinzip für manche Kreise schon eine »Herausforderung«, obwohl eine solche Regelung in Kärnten schon existierte, und gilt noch immer in ganz Österreich für den Religionsunterricht. Die Wiedereinführung des Abmeldeprinzips würde eine eklatante Diskriminierung der slowenischen Eltern beenden und dem Sinne des Staatsvertrages besser entsprechen.

8. »Und bei solchem Unsinn agieren Kärntens SPÖ-Politiker mit und dokumentieren auf diese Weise, daß ihnen Stimmengang höher steht als alle Vernunft.«

Nicht jener Kreis der ÖVP- und SPÖ-Politiker, die eine gerechte Minderheitenpolitik befürworten, sondern diejenigen, die einen solchen »Unsinn« in der »Südost-Tagespost« schreiben, dokumentieren, daß ihnen der Haß gegen die slowenische Volksgruppe höher steht als alle Vernunft und höher als alles Interesse und Ansehen Österreichs.

Ivan Tomažič

V Pliberku v farni dvorani

Naši najmlajši v fari so lani štirikrat nastopili na odru. Prvič na društenem, enkrat kot gostje v Škocijanu, trikrat v domači farni dvorani. O naši Miklavževi prireditvi sicer nihče ni poročal (niti v poročilih v radiu naše prireditve »malih« niso bile omenjene) čeprav bi bili naši otroci to priznanje zaslužili.

Ob Miklavževem so s kratko opereto »Miklavž v družini« hoteli poudariti, da je prihod »Miklavža« priljubljena trdna naša tradicija, drugič so s to prireditvijo hoteli zbrati v domačo dvorano svoje ljube domače in vse prijatelje naše besede, pred vsem besede iz mladih ust, končno prijatelje ganljivega, pristrčnega nastopa otrok. In res so imeli ob prihodu Miklavža polno dvorano.

Opereta je obsegala tri dejanja. V prvi sliki je družina pričakovala Miklavževga večera. V drugi sliki je nato poredni Jožej v sanjah dobil obisk škratov. Priznati jim je moral vse pregreške, ki jih je očetu in materi zatajil.

V drugem dejanju smo videli pekla s hudobci in starim Luciferjem, ki je dobro naslikal svoje posle »zapeljivca« — in dobro je vedel za grehe in napake faranov. — Hudobce pa so pregnali v globino dobri angeli in angelčki.

Kontrast pekla in nebes bi bil seveda mnogo boljši pri ustreznih razsvetljavi z re-

flektorji v barvah in pa ob možnosti primenne scenerije. Vsa težavna predpriprava in vsa moč fantazije režiserjev gre spričo te pomanjkljivosti v zgubo. Režiserji in gledalci so pri tem prikrajšani za pravi užitek. Odrsko osebje pri najboljši volji in velikem trudu nima zadoščenja.

Tretje dejanje smo doživljali ob obisku Miklavža v družini. Slika je bila popolna. Miklavža so spremljali številni angeli s prepevanjem »Prihaja sveti Nikolaj, svoj sveti zegen da vam zdaj, da boste vsi, kar vas je tu, deležni božjega miru.«

S častitljivimi nebeščani so prišli tudi parkeljni in škrajte. Prav je tako. Naj se vidi razlika dobrega in hudega. Toda parkeljni se morajo Miklavžu brezpogojno pokoravati. Da pa je tu pa tam potreben hudobčev poseg, je to prav gotovo vzgojno sredstvo.

Nastop Miklavža je bil pristno očetovsko podan. Dobro, plemenite, podučne so bile njegove besede, koristni nauki njegovi. Ko je lepo spregovoril celi farni dru-

žini v dvorani, smo se počutili, kot ob domačem ognjišču.

Pohvaliti moramo nastop angelov z Mihaelom; z rajanjem po božičnih napevih — a nič manj rajanje oziroma preprost balet parkeljnov in škratov.

Naj omenimo kar tukaj tudi našo božično prireditev. Prvotno smo nameravali uprizoriti igrice »Slava Bogu na višavahe«, deklamacije in »Žive jaslice« na Štefanovo. Ker pa je bila napovedana nova maša primicijanta Afrikanca — v nedeljo, 2. januarja 1966 v pliberški cerkvi, smo prireditve preložili. Nato pa je bila primicija ponovno prestavljena na nedeljo, 16. januarja. Vmes pa je prišel v naš kraj pravi zimski mrz. Vaje z nekako 30—40 otrok so bile v tem mrazu zelo otežkočene. Za nastope hitro se menjajočih slik je potrebno mnogo vaj. Otroci so morali pri vajah vztrajati v mrazem prostoru po več ur. Poleg tega so nas obiskale še druge neprijetne — namreč — nekaj angelčkov je zmrazilo (pa brez ozeblin!) nekaj jih je zbolelo, nekaterim pa so odpadle tiste peruti, ki se jim pravi »mladi idealizem«. Zato smo morali vloge menjavati in se ponovno učiti.

Velika zadrega je bila na dan primicije. Čeprav je novomašnik za svojo novo mašo tu pod mrzlo Peco prinesel s seboj nekaj rimske in afriške toplote, je bila pri vsej dobri volji zamuda neizogibna. Otroci, ki so se povečini vsi udeležili nove maše, in so nekateri vztrajali v mestu, za nastop na odru kar celi dan. Končno je popoldne pri nastopu prišel na vrsto nepredviden program. Organizacija za tako obširen program je bila zadostna. Za tako prireditev je potrebno mnogo požrtvovalnih ljudi, da pomagajo izvesti vse brezhibno. Žal, se je to močno čutilo. Vsa čast in pohvala pa onim, ki so vedno pripravljene kakorkoli pomagati. Vsa pohvala tudi staršem, ki dajo svojim otrokom prostost in veselje za igranje, ki je za mladino vedno dobra šola in vzgojno sredstvo in vsa čast naši brstiči in cvetoči mladini, da s takim veseljem in ne z malimi žrtvami hočejo nastopati v pesmi, besedi in dejanjih.

Naš spored zakasnele božične prireditve je bil sledeč: Voščilo »Novoletna noč« (v prizoru).

Enodejanka »Slava Bogu na višavahe« in »Žive jaslice« v štirih slikah z rajanjem angelčkov. —

Prva slika: »Marija in Jožef iščeta prenočišče«;

druga: »Angelski spev ob božjem rojstvu«;

tretja: »Betlehemske pastirji v sveti noči«;

četrti: »Betlehemske hlevčke med nebom in zemljo«.

Med dejanji sta bila dva govora: č. g. župnika pliberškega in novomašnika. Deklamacije je lepo izvedlo nekako osem deklic. Med temi sta bili dve pripravljene prav za novomašnika in sicer »Zamorček prosi« in »Ob jaslicah smo vsi le eno«. Rajanja angelov po božičnih napevih sta spremljali dve kitari.

Prireditve je zaključila angelska uspavanka: »Sladko spavaj, Jezušček«.

Prostovoljni prispevki so bili v dar novomašniku.

Na tem mestu naj še omenimo, da je pri primiciji pred oltarjem, poleg drugih, tudi pliberški podžupan Mirko Kumer pozdravil g. novomašnika Petra Rutayongorwo iz Afrike v slovenskem jeziku in mu nato po latinsko vzkliknil: »Ad multos annos!« (Na mnoga leta).

Lepo prosimo, da nam ljubi gostje oprostijo zaradi neljubih dolgih odmorov. Druge bomo bolj točni!

Beli tedni in razprodaja!

Flanelaste srajce za moške 59.—

Popelinaste srajce za moške . 69.—, 79.—

Posteljno perilo - posebno ugodno, ker je izdelano v lastni šivalnici!

Textil Janesch
DAS HAUS DER GUTEN QUALITÄT

Klagenfurt, Völkermarkter Platz 1

OKNO V SVET

— televizorje
in električne aparate vseh vrst
dobite pri

Podjurski trgovski družbi
bratje RUTAR & Co.

9141 Dobrla ves - Eberndorf 04236-281

Nova konzumna samopostrežna trgovina v Velikovcu

Kot je sporočilo vodstvo konzumne zadruge v Celovcu, so v petek, dne 28. januarja dopoldne v novi zgradbi na Glavnem trgu v Velikovcu odprli novo podružnico v obliki samopostrežne trgovine.

S tem novim prodajnim lokalom ima konzumna zadruga v Celovcu 62 podružnic, od teh je 16 samopostrežnic. Kot napredno gospodarsko podjetje posveča konzumna zadruga posebno skrb izgradnji samopostrežnih trgovin; konzumne zadruge v Avstriji sploh prednjačijo v samopostrežnem sistemu. To pa ne le zato, ker dokazuje izkušnja, da večji promet pri tem prodajnem sistemu ustvarja boljše podlago za dohodke, temveč predvsem zato, ker morejo gospodinjice, ki hodijo nakupovat, z lahkoto pregledati vse ponudeno blago in morejo opraviti svoje nakupe brez nevspešnega čakanja na postrežbo v najkrajšem času. Seveda pa je nakupovalcem slej ko prej osebje v trgovini na razpolago za posvet. Samopostrežne trgovine nudijo posebno ugodnost gospodinjam, ki delajo še v kakem drugem poklicu. Dokazano je tudi, da moški rajši kupujejo v samopostrežnicah.

Nova konzumna samopostrežnica v Velikovcu obsega 300 kv. metrov skupno z razstavnim prostorom za pohištvo; torej je zelo prostorna trgovina. Nova podružnica ima devet izloženih oken, da bo tako zelo velik del prodajnih predmetov viden že od zunaj. Na vzhodni strani nudi napušč na štirih jeklenih stebrih možnost ogledovanja tudi ob slabem vremenu.

V gornjem nadstropju nove zgradbe so nastanjene pisarne avstrijske sindikalne zveze in delavske zbornice, upravni prostori pokrajinske bolnišnice zavarovalnice s sobami za glavnega zdravnika, mladinskega zdravnika in zobozdravnika s primerno čakalnico.

V kletnih prostorih je 100 kv. metrov velika dvo-

rana za mladino avstrijske sindikalne zveze in konzuma z garderobo.

Za skladišče ima konzumna podružnica v pritličju 100 in v kleti 50 kv. metrov na razpolago. V kleti je tudi naprava za centralno oljno ogrevanje celotnega poslojja.

Pri gradnji in opremitvi tega poslojja so sodelovala skoraj sama velikovška podjetja.

Člani konzuma v Velikovcu pozdravljajo otvoritev nove samopostrežne trgovine z veseljem in zadovoljstvom, ker morejo biti v resnici ponosni na dejstvo, da je nova podružnica najlepša in največja trgovina v mestu.

TAJFUN OPUSTOSIL MOZAMBIK

Tajfun „Claude“ je v kratkem času opustošil Mozambik. Okoli 150.000 ljudi je ostalo brez strehe. Takšnega viharja ne pomnijo v tem območju Vzhodne Afrike že 30 let. Ni še znano koliko žrtev je terjaj tajfun, boje pa se, da jih je veliko. Silovit vihar, ki je divjal s hitrostjo 170 km na uro, je tresčil na zemljo helikopter reševalne ekipe s sedmimi člani, od katerih ni nihče preživel nesreče.

● Na Koroškem so lansko leto našli 13.839 vajencev, kar predstavlja 9 odstotvseh vajencev v Avstriji. Od teh koroških vajencev jih je skoraj četrtina zaposlenih v trgovini. Število vajencev se iz leta v leto veča. To pomeni, da je med mladimi zaupanje v obrtniško dejavnost, ki tudi lahko človeku prinese primerno življenje.

V petek je bila otvoritev novih prostorov na Glavnem trgu

GLEDALIŠČE V CELOVCU

Petek, 4. februarja, ob 19.30: Die Kluge (Modra); opera Carla Orffa in balet Joan von Zarissa Wernerja Egka; 12. predstava za F-abonma in 9. predstava za GWK-petek. — Sobota, 5. februarja, ob 19.30: Boccaccio; opereta Franza von Suppéja. — Nedelja, 6. februarja, ob 15. uri: System Fabrizzi (Fabrizzijeve sestav); komedija Alberta Hussona; za nedeljski GWK-abonmá. — Torek, 8. februarja, ob 19. uri: Die Kluge (Modra); opera in balet Joan von Zarissa; za mladinski A-abonma — zaključna predstava. — Sreda, 9. februarja, ob 19.30: Orpheus in der Unterwelt (Orfej v podzemlju); opereta J. J. Offenbacha, 13. predstava za M-abonma in CWG-sreda; 10 predstava za GWK-sreda in 8. predstava za podeželski sredin abonma. — Četrtek, 10. februarja, ob 19.30: Reise um die Erde in 80 Tagen (Potovanje okoli sveta v 80 dneh); drama po istoimenskem romanu Julia Verna od Pavla Kohouta. Za vse predstave velja prosta prodaja vstopnic in abonmá.

Kupujte pri tvedkah, ki oglašujejo v našem listu!

SLOVENSKE ODDAJE V RADIU

NEDELJA, 6. 2. 7.30: Duhovni nagovor. — 8 pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo. — PONEDELJEK, 7. 2. 14.15: Poročila. Vremenska slika; objave. — Kaj smo pripravili? (Napoved sporeda slovenskih oddaj). — Sportni mozaik. — Prof. M. Rus: Kaj pravite k temu? — 18.00 Dober večer našim malim poslušalcem! TOREK, 8. 2. 14.15: Poročila. Vremenska slika; objave. — Dr. Franc Prešern in Koroška. — Beremo za vas (11.) — (Dr. M. Turnšek: Stoji na rebri grad). — SREDA, 9. 2. 14.15: Poročila. Vremenska slika; objave. — Kar želite, zaigramo. — ČETRTEK, 10. 2. 14.15: Poročila. Vremenska slika; objave. — Žena in dom. — Malce vremenoslovja (3. — Vodni hlapi in voda v zraku). — PETEK, 11. 2. 14.15: Poročila. Vremenska slika; objave. — Od petka do petka po naših krajih in pri naših ljudeh (Domače novice). — Cerkev in svet. — Beremo za vas (12.) — (Stoji na rebri grad). — SOBOTA, 12. 2. 9.00: Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

ZNAMKA ZAUPANJA
GRUNDNER
Klagenfurt - Celovec
Wienergasse 10
(Promenadna cona)

Oglašuj v našem listu!

Izredno

znižane cene!

Edinstvena priložnost nakupa pri
ZIMSKI
INVENTURNI
RAZPRODAJI!

Prepričajte se sami!

L. Maier

Klagenfurt-Celovec, Alter Platz 35

V dolgih zimskih večerih vam bo najboljše razvedrilo TELEVIZIJSKI IN RADIJSKI APARAT

od domače tvrdke

Johan Lomšek

Št. Lipš, Tihoja, p. Dobria ves

Zelo ugodni plačilni obroki!

Objava

GLAVNO RAVNATELJSTVO AVSTRIJSKIH DRŽAVNIH ŽELEZNIC

Elektrotchnični nadzorni urad — Beljak

Novi deli 110 kv-voda od Beljaka do št. Vida ob Glini na področju katastralnih občin Judendorf, Marija na Zilji (Maria Gail), Trabenče (Trabenig), Pešče (Sand) in Dole (Duel) so od sobote, dne 29. 1. 1966, popolnoma stalno priključeni na električno omrežje visoke napetosti.

Potrebni tehnični varnostni ukrepi so odredjeni, napisi z opozorili so nabiti. Še posebej pa opozarjamo na smrtno nevarnost ob neposrednem ali tudi pri le posrednem dotiku delov električnih vodov, ki so pod napetostjo; tudi nedopustno približanje do električnih vodov je življenjsko nevarno.

Dipl. inž. Uebelhör, I. r. osrednji nadzornik državnih železnic

Gummi - Berger

Dežni plašči • Razni predmeti iz gumija in umetnih snovi • Namizni prti iz plastike • Zavesa • Kopalne potrebščine in za camping • Igrače

Klagenfurt - Celovec, Kardinalplatz 11 in 10. Oktober-Str. 11, tel. št. obh. 45-23
Villach - Beljak, Gerbergasse 4, telefon 69-98

DAS ANGEBOT FÜR SIE!

Vom 4. bis 10. Februar 1966:

Zach-
COCKTAIL-BOX 16.⁵⁰
Pikantes gemischtes Salzgebäck 1 Schachtel

Leonardi-
ROTWEIN 17.⁵⁰
Ein leichter roter Tischwein 1 Liter

1 große Dose
A&O GURKEN 14.⁸⁰
... stets knackfrisch, einfach delikant!

...und wo?
-natürlich bei **A&O**

Als A&O-Markenware des Monats empfehlen wir:
A&O Marillen-KONFITURE 6.⁹⁰
aus reifen, ausgewählten Früchten • 1 Becher ca. 450 g

Außerdem noch: 3% A&O-Rabatt!

Beste Qualität zu niedrigsten Preisen

WINTER-SCHLUSS-VERKAUF BEI SAMONIG

Einmalige Angebote • Größte Auswahl

WEISSE WOCHEN BEI SAMONIG

Besichtigen Sie unsere Schaufenster und urteilen Sie selbst

...am besten gleich zu SAMONIG

VILLACH

AM SAMONIG-ECK

Naš tednik-
Kronika

Izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslovu: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uprave in oglašnega oddelka 26-69. — Telefon uredništva: 43-58. Naročnina znaša mesečno 7.— šil., letno 80.— šil. Za Italijo 2800.— lir, za Nemčijo 20.— DM, za Francijo 22.— fr., za Belgijo 250.— bfr., za Švico 20.— šfr., za Anglijo 2.— f. sterl., za U. S. A. in ostale države 6.— dolarjev na leto. — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Janko Tolmajer, Radise, p. Zrelec. — Tiska Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.